

[Tom Behnke]

Det fremgår af lovforslaget, at de personer, man delegerer kompetencen til, skal have de faglige kvalifikationer i orden, og med den begrundelse kan vi selvfølgelig støtte forslaget.

Vi har dog et enkelt spørgsmål, som jeg godt kunne tænke mig at høre socialministerens svar på, og det skal være det eneste spørgsmål, jeg stiller. I slutningen af den skriftlige fremsættelse skriver ministeren, at der uanset de nye regler om foranstaltninger over for børn og unge er sket en betydelig stigning i antallet af sager, der skal behandles efter reglerne i bistandslovens afsnit VIII. Jeg vil godt høre, hvorfor der er kommet denne betydelige stigning. Betyder det, at flere børn får deres sag vurderet, og hvad er i så fald årsagen til det? Eller er der en anden logisk forklaring på denne udvikling?

Dorit Myltoft (RV):

Det er med god grund, man skal være skeptisk, når det kommer på tale at uddelegere kompetence. Risikoen er udmærket udtrykt som en folkelig erfaring i ordsproget: »For mange kokke fordærver maden«, og jeg forstår, at det var denne form for skepsis, der var begrundelsen for, at der blev indføjet en begrænsning i delegationsmuligheden, da et lignende lovforslag var til behandling i 1992.

At tiden siden har vist, at denne skepsis kan imødegås med erfaringer fra praksis, er begrundelsen for, at Det Radikale Venstre kan støtte dette lovforslag, som indebærer administrative fordele og kan opfylde kravene om en kortere sagsbehandlingstid. Dog er det vigtigt at fastholde, at hensynet til borgernes retssikkerhed i disse følsomme sager stiller særlige krav til behandlingsarbejdet i Den Sociale Ankestyrelse.

Det Radikale Venstre støtter som sagt lovforslaget, og jeg kan meddele, at også Centrum-Demokraterne støtter dette lovforslag.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Også her kan jeg takke for den meget brede tilslutning.

Til hr. Tom Behnke kan jeg sige, at baggrunden for, at der er kommet flere sager i Den Sociale Ankestyrelse, er først og fremmest, at den gruppe sager, der kan indbringes for Ankestyrelsen, er udvidet, og det betyder selvfølgelig, at sagsmængden også er vokset. Man kan ikke

sige generelt, at der er kommet flere fjernelses-sager og andre sager, der kan indbringes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 99:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af bistandslovens regler om aftaler med andre stater m.v., opholdskommuneregler, regler om tilbagebetaling m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 24/11 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødt (S):

I hver folketingsssamling behandler vi nye ændringer i bistandsloven, og det er ofte nødvendigt for at sikre en lovgivning, der lever op til de krav, vi stiller.

Den ændring, vi skal drøfte i dag, indeholder flere forskellige elementer. For det første gives der hjemmel til at indgå internationale aftaler, der sikrer rettigheder for personer uden fast ophold i landet, men med særlig tilknytning til det. Ændringen er nødvendig for det sociale samarbejde, der foregår med de andre nordiske lande, og som altid har haft til formål at skabe bredere og bedre muligheder for, at de nordiske statsborgere kan bevæge sig frit på tværs af grænserne, og det vil vi gerne fortsat støtte i Socialdemokratiet.

Den anden ændring drejer sig ikke om, at personer skal kunne flytte rundt mellem landene, men derimod om, at ældre skal have bedre